

Reactie van het SWV van Ouders met Jeugdzorg
op de bijdrage van dhr R. Peters (CDA)
aan het debat jeugdzorg d.d. 18-11-2019

1) "Ik ben blij met de brief van De Jonge en Dekker. Er staan goede richtingen in. Niet om het stelsel te veranderen. Want dat stelt niemand voor."

Vrijwel alle ouders die te maken krijgen met jeugdzorg vragen om een grondige stelsel wijziging. De decentralisatie is geflopt, en het verdienmodel van jeugdzorg geeft de verkeerde prikkel aan de gehele jeugdzorgketen: maximalisering van het aantal cliënten, i.p.v. het zoveel mogelijk oplossen van problemen en het voorkomen van gedwongen jeugdzorg.

Jeugdzorg is een verdienmodel van de GI's en de door hun ingezette ZZP-ers (de uitvoerders van de jeugdhulp). Het grote financiële belang van deze partijen (en hun bestuurders) werkt het fenomeen "zorg-cowboys" in de hand. Dit verdienmodel bestaat al decennia en heeft stevig wortel geschoten. Zo sterk zelfs, dat ouders volledig buiten spel worden gezet. De ketenpartners (Veilig Thuis, de GI's, de Raad, en de zorgverlenende instanties/ZZP-ers) hebben een geïnstitutionaliseerde macht waar ouders niet tegen op kunnen. Ten eerste WEIGEREN ze allemaal om aan adequaat feitenonderzoek te doen (bevestigd door hun eigen advocaten in alle tuchtrecht zaken). Sterker nog: ze weigeren veelal kennis te nemen van aangeleverd (tegen)bewijs. Hun tunnelvisie gaat zelfs zo ver, dat verslagen en dossiers met regelmaat worden vervalst en gemanipuleerd. Honderden bewezen voorbeelden kunnen ter beschikking worden gesteld. Deze weigering dient slechts één doel: het voortdurend recruterend van nieuwe cliënten, ook als daar geen enkele (goede) reden voor is, en het zo lang mogelijk vasthouden van bestaande cliënten. Ten tweede is het binnen Jeugdzorg onmogelijk, om "het dossier" op te vragen, laat staan om het gecorrigeerd te krijgen. O.g.v. artikel 7.3.8. van de Jeugdwet kan de individuele zorgverlener geheel ZELFSTANDIG bepalen wat hij al dan niet in een dossier opneemt. Dit heeft de mogelijkheid geopend voor ketenpartners om massaal over te schakelen op (nietszeggende) "logboeken" i.p.v. "contact-journaals". Ten derde krijgen SKJ-gecertificeerde jeugdzorg medewerkers ten minste 4 weken de tijd om "het dossier" te zuiveren van alle voor hun belastende documenten. Veelvuldig worden complexe dossiers met vele maanden vertraging aangeleverd. Aangezien "ouders" dus op zijn best gemanipuleerde dossiers krijgen, is het eveneens onmogelijk om deze gecorrigeerd te krijgen. Door gebrek aan adequaat feitenonderzoek worden in dossiers vaak "meningen" verkondigd, en daar kun je niets tegen doen. Indien een zorgmedewerker nog steeds van mening is dat de aarde niet rond is maar plat, dan is dat zijn mening en daar heeft hij/zij recht op. Ten vierde is het indienen van klachten bij een onafhankelijke commissie onmogelijk: die bestaan in Nederland niet. Tijdens interne klachtgesprekken bij de instellingen zelf worden klagende ouders overweldigd door een hele batterij aan collega's die uitsluitend worden opgetrommeld om elkaar de hand boven het hoofd te houden. Daarnaast is de zogenaamde externe klachtenprocedure bij Stichting Klachten Jeugd ("SKJ") eveneens per definitie partijdig. Het SKJ is namelijk een privaatrechtelijke stichting van de betreffende beroepsgroepen, en dus eveneens de slager die zijn eigen vlees keurt. Alle procedurele regels bij het SKJ zijn in het voordeel van de beroepsbeoefenaar. De beoordelende colleges bestaan voor de meerderheid uit (bevriende) collega's die eveneens uit dezelfde bedrijfskultuur voortkomen. Ten vijfde is de rechterlijke toetsing dé facto bijna onmogelijk gemaakt door de introductie in 2015 van artikel 3.3 Jeugdwet:

“De raad voor de kindbescherming en de gecertificeerde instelling zijn verplicht in rapportages of verzoekschriften de van belang zijnde feiten volledig en naar waarheid aan te voeren.” Als gevolg beperken de meeste rechters zich, uit tijdgebrek, tot het lezen van de rapporten van de Raad en/of de GI en negeren de tegenargumenten van ouders, terwijl andere rechters zich door de “wetsfictie” van artikel 3.3 gebonden voelen om toch maar vooral de rapportages van de Raad en/of de GI te zien als zijnde de “volledige waarheid”. De wetgever en de rechters gaan dan ook volstrekt voorbij aan het eerste punt van kritiek hierboven: de Raad en GI weigeren om aan enige vorm van adequaat feitenonderzoek te doen! Hoe kun je “de volledige waarheid” rapporteren, indien je weigert om ook maar enig (adequaat) feitenonderzoek te doen? Dat is onmogelijk.

Als gevolg van dit verdienmodel worden jaarlijks duizenden families volstrekt onnodig uit elkaar getrokken door jeugdzorg o.g.v. valse meldingen, onwaarheden, en onderbuikgevoelens, en zijn de slachtoffers totaal kansloos. Geachte heer Peters u zou er goed aan doen om de uitspraak van het Europese Hof te lezen van 10-9-2019: **CASE OF STRAND LOBBEN AND OTHERS v. NORWAY**

2) “Allereerst zorgcowboys”: wij begrijpen de verontwaardiging niet. Het probleem is echter het logische gevolg van de decentralisatie en het introduceren van artikelen zoals 3.3 en 7.3.8. Het ergste is: de zorg is niet “gedecentraliseerd”! Alle ketenpartners worden op landelijk niveau gecoördineerd door onaantastbare belangenverenigingen. Ten tweede zit het gevaar helemaal niet bij deze zorgcowboys. De extremisten onder de zorgcowboys (degenen met de woekerwinsten) zijn makkelijk aan te pakken. Het vele malen grotere gevaar zit hem in de innig verweven en voor de buitenwereld verborgen bedrijfscultuur van de ketenpartners. Dit is de reden waarom wij het door ons op 14-6-2018 aan de Tweede Kamer aangeboden “Alternatieve Verbeterplan Feitenonderzoek” hebben aangedrongen op: *“Onderzocht dient te worden in welke mate er cross-verbanden bestaan tussen management teams van de diverse Ketenspartners (bestuurs-functies, raad van toezicht, interne klachtencommissies, teamleiders, andere leidinggevende posities). Volgens onze informatie hebben veel managers in de zorg naast hun “vaste baan”, diverse (goed) betaalde nevenfuncties bij andere Ketenspartners (inclusief zgn externe advi-seurs functies als ZZP-er)”, zie aanbeveling VII.B.*

3) “Is alles dan zorg? (Motie over prioriteren)”: Geachte heer Peters, wist u niet dat de Ketenpartners al ruim twee jaar in het geheim voorbereidingen treffen voor de implementatie van GIRFEC (“Getting it right for every child”). Dit Schotse model is het gericht op de implementatie van staatsopvoeding voor alle kinderen! Waar is het gezin nog “als hoeksteen van de maatschappij”? Waarom legt u niet de vinger op de echte zere plek?

4) “Coördinatiekosten”: de GI’s mogen geen zorg verlenen. Ze zijn volledig “Coördinatiekosten”. Maar in rapportages naar rechtbanken geven ze wel medische kwalificaties aan ouders en kinderen (omtrekt de bedreiging in hun ontwikkeling, en/of hun opvoedkundige kwaliteiten), terwijl ze daartoe helemaal niet gekwalificeerd zijn. Ze maken daarbij “intern” gebruik van “gedragsWETENSCHAPPERS” die legitimiteit moeten verschaffen aan deze bijna frauduleuze handelswijze. Deze zogenaamde gedragswetenschappers acteren zelf in strijd met hun eigen beroepsreglementen: ze mogen en kunnen geen diagnose stellen, omdat ze per definitie NOOIT eerstehands (medisch) onderzoek doen bij de betreffende kinderen / ouders. Ze baseren hun “meningen” puur op informatie aangereikt door professionals die niet getraind zijn om diagnoses te stellen.

5) "Geweld": ik neem aan dat dit een verwijzing is naar de recente beschuldiging van de jeugdzorg keten: "Intimidatie, bedreiging en geweld van jeugdzorgmedewerkers door ouders en cliënten". Helaas leven we in een land waarin wederhoor niet meer tot de pijlers van de rechtstaat behoort. Wij zijn tegen elke vorm van "intimidatie, bedreiging, en/of geweld", maar constateren ook dat jeugdzorgmedewerkers zich hier veelvuldig schuldig aan maken. Daarbij is dan nog relevant dat de politie en het openbaar ministerie vrijwel altijd actie ondernemen bij aangiften door jeugdzorgmedewerkers, terwijl dezelfde aangiften door ouders en cliënten vrijwel standaard worden geweigerd. Indien de aangiften van ouders al worden opgenomen, worden ze vrijwel altijd geseponneerd. Zijn dhr Peters en de Minister ervan op de hoogte, dat bewuste onwaarheden verteld door gezinsvoogden bij de rechtbank, en het (tijdens tuchtrechtprocedures bewezen) illegaal laten afluisteren van telefoongesprekken door de politie niet worden onderzocht en door het OM worden geseponneerd? Is dhr Peters en de minister het met ons eens, dat dit een inbreuk is op het rechtsgevoel van ouders? Hoe denkt de minister dat ouders zich voelen indien dergelijke strafrechterlijke feiten worden gepleegd door jeugdzorgmedewerkers en niemand een vinger uitsteekt om de slachtoffers daarvan (ouders en kinderen) te helpen? Is dhr Peters en de Minister het met ons eens, dat dit onrecht jegens ouders en kinderen moet worden gestopt?

De eerste oplossing van dhr Peters tegen "geweld" is: "1) Het drastisch reduceren van het aantal klacht- en beroepsmogelijkheden". Als ouders lees je dit met stomme verbazing. We hebben in Nederland niet eens onpartijdige "klacht- en beroepsmogelijkheden"! Wil het CDA dan ook nog de thans bestaande partijdige klacht- en beroepsmogelijkheden inperken?

De Tweede oplossing is, op zichzelf, ook al geen oplossing: "een fusie van BJZ en RVDK met daarnaast een bescheiden rol voor Veilig Thuis." Het gaat er ook niet om "wie" het doet (BJZ, RvdK, VT of een gefuseerde BJZRvdKVT), maar "wat" ze doen en "hoe" ze het doen. Jeugdzorg moet weer gaan handelen "in het belang van het kind", en ingrijpende jeugdzorgbeslissingen zoveel mogelijk baseren op feiten, vastgesteld door daartoe bevoegde professionals.

Tot slot: we geven dhr Peters en de Minister ter overweging om eindelijk eens een keer met echte ouderorganisaties om de tafel te gaan zitten om de problemen op constructieve wijze te bespreken, en niet meer alleen te luisteren naar de eenzijdige klaagzang van de ketenpartners en de door hun ingehuurd zogenaamde vertegenwoordigers van ouders. Wij houden ons aanbevolen.

Alfred Groenen
06-83195349 / agroenen@gmail.com

Namens het SamenwerkingsVerband van Ouders met Jeugdzorg:

- Belangenvereniging IKZ, t.a.v. mevr Vera Hooglugt (voorz.), info@bvikz.nl;
- Coöperatie Ouderkracht voor 't Kind, mevr D. v Doremalen, Weerdsingel OZ 31, 3514 AB Utrecht;
- Stichting ècht Scheiden Zonder Schade, secretariaat@herkenouderverstoting.nl;
- Stichting KOG, t.a.v. secretariaat KOG, Koninginneweg 90, 2012 GR Haarlem, kog@upcmail.nl;
- Stichting Passage, dhr Sipke Baarsma, Muzenplein 113, Den Haag, passage@stichtingpassage.eu
- Stichting Vader Kennis Centrum, secretariaat@vaderkenniscentrum.nl